

Dr. André László m. kir. csendőr százados

Budapesten született 1915. január 16-án köztisztviselői családban. Nagyapja a Belügyminisztériumban dolgozott a Csendőrgazdászati Osztály irányításában, így már kisgyermekként közelről láthatott néhány csendőrtisztet és családjaikat. A Szegedi Egyetemen szerzett jogi doktorátust, eközben a Földművelésügyi Minisztériumban is dolgozott egy évet. Behívták az I. Gépkocsizó Dandár felderítő zászlóaljához, a páncélvonat századhoz az Aréna úti "vonat"-laktanyába, ahova karpaszományos újoncként vonult be.

Esztergomban tett tisztvizsgát és lett hadapródörmester. 1940-ben jelentkezett a Ludovikára csendőrtiszt tanfolyamra, ahová éppen jogi végzettségűeket kerestek; v. Nemerey Márton altbgy. vette fel. Ezt követően Tatára vezényelték továbbképzésre járőrtársi iskolába, majd lovascsendőrképzés következett a nagykállói lovasőrsnél. A nagybereznai szárnynál végzett próbaszolgálatot, onnan eredt barátsága Molnár István csendőrszázadossal, a clevelandi Magyar Csendőrök Családi Közösségének vezetőjével. Ezután, már hadnagyként Marcaliban lett szárnyparancsnokhelyettes, majd fél évre Zentára vezényelték. Egy kiskunhalasi páncélos tanfolyamot követően a Galántai Csendőr Zászlóalj páncélos századához került. Megjárta a Muraközt is a partizánelhárítás részeként.

André László egyik érdeme, hogy egy cikkben helyreigazította Koszorús vezérkari ezredes azon állításait, miszerint 1944 nyarán, toborzott suhancokból álló, gépfegyveres csendőralakulatok puccsot kíséreltek volna meg a Kormányzó ellen. Ez természetesen rágalom volt, hiszen a tekintélyes galántai zászlóaljat azzal a tájékoztatással rendelték fel Pestre, hogy kormányzói szemle lesz a Vérmezőn, és a Kormányzóné asszony ennek kapcsán zászlót szeretne ajándékozni a zászlóaljnak. Tudvalévő, hogy Horthy kormányzóhoz a csendőrség mint testület igen közel állt, így hát egy ellene irányuló csendőrpuccsnak a gondolata is sértő. Továbbá, egy puccsról, ami nyilván egy megfelelő előkészítést igénylő harci feladat lett volna, a csendőrök egyébként is kaptak volna legalábbis egy előzetes ezredesi tájékoztatást...

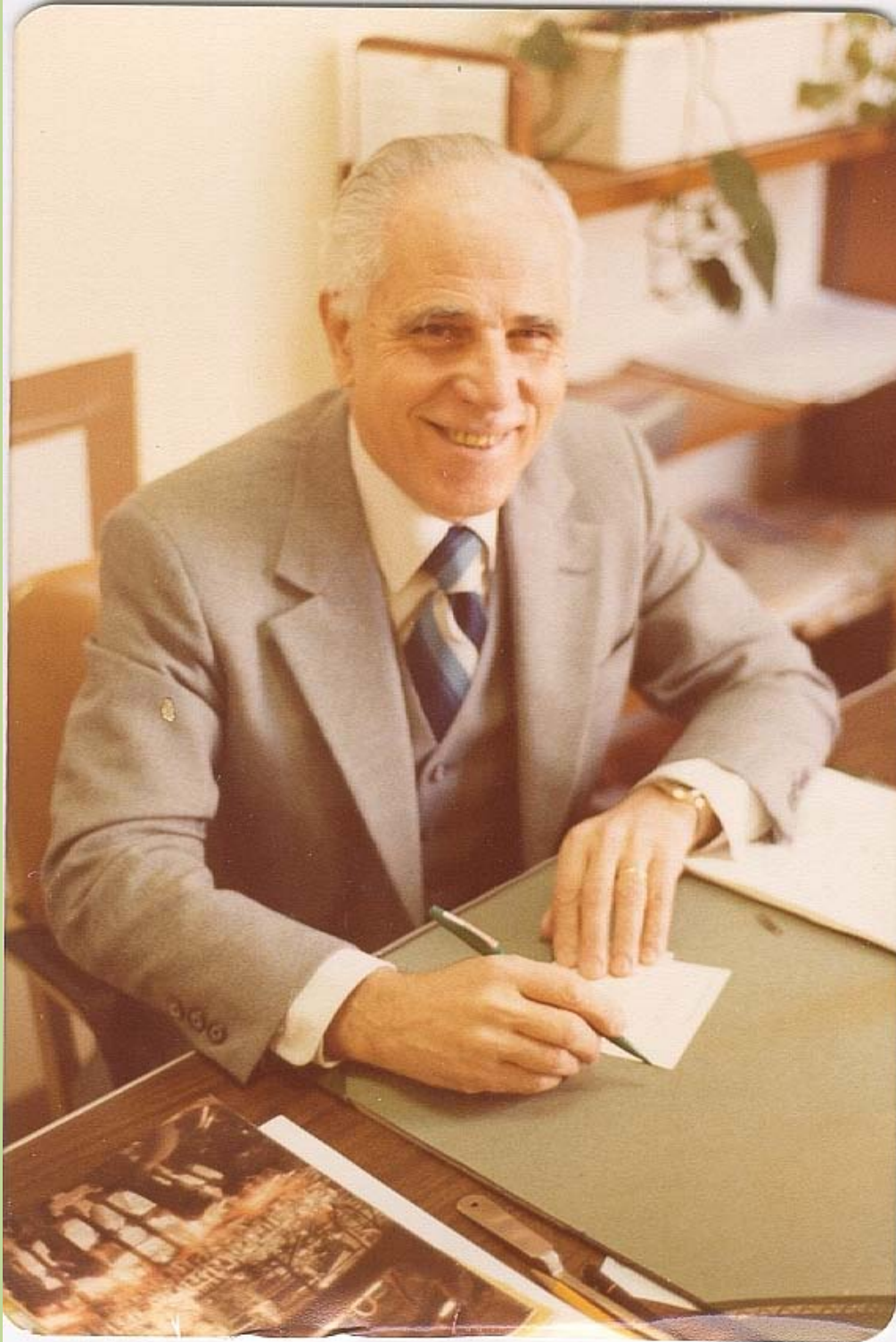
1944 végén századával Budán rekedt és a zászlóaljparancsnoksággal német irányítás alá kerültek. Rábízták a Várkert védelmét, végig részese volt tehát a Vár ostromának, ahonnan épp hogy sikerült megmenekülnie.

A háború utáni időben politikailag megbízhatatlanként fogaskerékgyári segédmunkásként, majd szakmunkásként dolgozott. 1951-től 1954-ig Szikszón éltek kitelepítettként.

Forradalom eltiprását követően feleségével, Bán Ilonával és fiukkal nyugatra menekültek és Illinoisba kerültek. A Western Michigan University-n, Kalamazooban szerzett könyvtárosi mesterdiplomát, majd 1961-től az Eastern Illinois Egyetemen tanított, ahonnan professzorként

ment nyugdíjba 1983-ban. Később, hogy a San Antonióban a seregben szolgáló fiukhoz közel legyenek, Texasba költöztek Bulverde helyiségbe. Hosszú ideig a San Antonioi Magyar Klub elnöke volt. Felesége 1998-ban meghalt, nem sokkal később megismerte a Kaliforniában élő Varga Évát, akit 2001-ben vett el, s együtt San Mateoba költöztek.

2010 novemberének végén agyvérzés érte, ezért fia magával vitte Texasba. Ott hunyt el 2011. március 12-én. A texasi Bulverde-ben, a St. Paul Lutheran Cemetery-ben helyezték végső nyugalomra.

Dr. André László a Szent László Lovagrend 3. Tartományának volt 12 éven át széktartója, az MHBK és a MKCsBK tagja, a februári floridai Csendőrnepok és a clevelandi Magyar Találkozók rendszeres résztvevője. Bekapcsolódott a San Franciscoi magyar közösség és az ottani magyar templomok életébe is; többször volt nemzeti ünnepeink szónoka.

(Az életrajzi leírást összeállította dr. Tóth Gergely, tb. csendőr, a dr. André Lászlóval 2004-ben Kaliforniában készített interjúja alapján).